

PROLETAREC

LIST ZA INTERES DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKI TOREK.

Lastnik in izdajatelj:

Jugoslovanska delavska tiskovna družba v Chicago, Ill.

Naročina: Za Ameriko \$1.50 za celo leto, 75c za pol leta. Za Evropo \$2 za celo leto, \$1 za pol leta.

Opštari po domovom. Pri spremnini bivališča je poleg našega naslovnosti tudi STAR! naslov.

PROLETARIAN

Owned and published EVERY TUESDAY BY

South Slavic Workmen's Publishing Company

Chicago, Illinois.

JOHN GRILIC, President;

JOHN PETRČ, Secretary;

ANTON PREŠEREN, Treasurer.

SUBSCRIPTION RATES: United States and Canada, \$1.50 a year; 75c for half year; Foreign countries, \$2 a year; \$1 for half year.

ADVERTISING RATES ON AGREEMENT.

NASLOV (ADDRESS):

"PROLETAREC"

587 So. Centre Ave., Chicago, Ill.

NAŠIM CENJENIM NAROČNIKOM.

Prva polletna doba, odkar izhaja tedenski "Proletarec", je mizula in z njem je potekla tudi polletna naročnina mnogih naših narodnikov.

V pol letu so se dotočni sodrugi in somišljeniki lahko prepričali, ali je "Proletarec" za njem ali ne, ali jim govori od srca ali ne, ali je potreben tak list za naše delavce ali ne; in če uvidijo, da je list za nje, da jim govori od srca in da je potreben, potem je njih dolžnost, da nemudoma poslejo naročino za družega pol leta ali pa za celo leto.

Velikokrat smo že povedali in povedali moramo še enkrat, da obstane in napredek našega lista zavisi od gomotne podpore delavcev samih, za katerih dobrobit se je rodil in za ktere je pisani. Ako ga ne bodejo podpirali delavci, v prvi vrsti socialisti in njih somišljeniki — kapitalisti, duhovni skabje in drugi podobni nasprotniki delavcev ga tudi ne bodejo.

Socialistični listi ne morejo eksistirati, ako ne najdejo zadostne podpore pri delavcih samih. In ta podpora je naročnina. Naročnina — tistih borih par centov, ktere si lahko vsak utrga, razunče ne dela — mora biti pri socialističnih listih glavnih vir dohodka, ako hočejo sodrugi, da bode list poln zanimivega in podnebnega čista. Če pa — naročnina, potem smo prisiljeni uvrščevati oglase, ki pa — umevno samo ob sebi — omejujejo in krčijo potrebno čivo. Denar pa mora od nekod priti ako hočejo izdajati list.

Pokažite torej, da hočete svoj list. Pokažite, da lahko vzdržite sami svoj list. Pokažite, da ljubite svoj list. Pokažite, da nočete biti brez orožja in brez ščita v boju proti delavskim nasprotnikom.

Sodrugi pokažite, da vam socializem ni samo na jeziku temveč da ste socialisti tudi v dejanjih, — da vam je za stvar, za ktero se borišmo.

Pošlite zaostalo naročnino, posalte novo naročnino. Obenem pa tudi pridobite vsak po enega novega naročnika na "Proletarca". Določite si en dan in teden ali v mesecu, katerga žrtvujte za agitacijo med svojimi znanci in prijatelji v korist "Proletarca".

Sodrugi, somišljeniki! Ako boste podpirali list v drugi polovici leta z nakupom delnic, naročnino in prostovoljnimi prispevki tako kakor ste v prvi polovici, potem boste vaš "Proletarec" all-right.

Vstanite torej, ne spite! Sodruži zastopniki, na delo s podvodenjem močjo!

Oglasite se vsi še ta teden! Naročnina za celo leto \$1.50, za pol leta 75c.

Ured. in uprav.

DOPISI

Organizirani kozaki v pogubno delavstvo.

Eveleth, Minn., 5. jun. — Od kar se je končal štrajk tukajnjih rudarjev, poskušali so lastniki rudnikov na vse mogoče načine zatreti rudarsko organizacijo in porinuti delavce v srednjevško suročnost.

Ko so se zadnjo jesen vrstile mestne volitve, delali so rudniški posestniki na vse kriplje, da so izvolili svoje pristave v mestni urad. Med tukajnjimi delavci je žalibog ameriških državljanov še zelo malo: večinoma so že tuje, dasiravno bi nekteri lahko bili državljanji že leta in leta, ko bi se malo bolj pobrigali ali ko bi jih kdo podvili. Kar je pa delavcev v državljaninskimi pravici, te so pa osmarnili kapitalistični hi-

navei, da so glasovali, kakor so oni hoteli. Na ta način so lastniki rudnikov spravili v mestne urade le take može, ki delajo at Oliver Mining Company, t. j. "keptne" in druge kompanijske nradnike.

In kaj so storili novoizvoljeni nradniki za delavski stan?

Tako pri prvi seji so sklenili, da za javno varstvo (varstvo kompanije) ni boljega sredstva kakor da se v Evelethu organizira milice ali vojaštvu. Seveda v mestnem svetu so sami kompanijski bossi, zato ni nihče ugovarjal proti temu imfamnemu sklepu.

Rudarji se še spominjajo, kako so lansko leto lastniki rudnikov na prisojno delavcev za boljo plačo odgovorili s tem, da so poslali deputjev v tukajnjega rudniško okrožje. Kaj so vse počele te zvezri v človeški koži z mirmimi rudarji, to se ne da popisati. Izvajali so unijske delavce, jih prepolili in preganjali iz kraja v kraj. Oborožena drhal je celo vdrala v murski stanovanje, kjer je živil vel umišljajoč rudar, in pretepal slednjega, neusmiljeno protopal samo zato, ker je bil zvest član naše organizacije. Deputjev nagnil ne jek žen niti jok otrok — nadaljevali so svoje grusno delo, kadar je zahteval kapitalizem.

V isti namen hočejo brez vsakega dvoma porabiti tudi vojake, ktere so organizirali na Evelethu. Porabiti jih hočejo proti rudarjem v strah, da se ne bodo upali vprašati delodajalev za boljše delavske pogoje, knjiti odgovorje in lahko s svinčenkami. Za kaj družega pa so vojaki, kakor za moriter?

O, Amerika, prosta dožela! Ali te smemo tako imenovati? Ne, ne! Sibirija hodeš kmalo, Sibirija! Nasprotni organizacije so se veliko trudili, da bi spravili čim več rudarjev v novo vojaško čelo, ktero so krestili s "Company F". Toda ni se jim posrečilo. Dobili so večinoma tiste, ki si domišljajo, da so nekaj več kot načadni delavci in kateri so obenem strupeni sovražniki organizacij spletov. Ti kozaki so se hoteli na "Memorial Day" postaviti v nekakšni paradi, pri kateri so kraljali s puškami na ramah. Ampak slabu so se postavili. Rudarji so bladro zrili na "trupu" vojakov in marsikteri si je mislil: "One puške, ki se tako blišče v pomladanskem solnju, se bodejo morda prejaislej wporabljale proti nam, ako se bomo skušali ostreti kapitalistične sužnosti."

Ali je tudi kaj Slovencev pri kozakih? Da, tudi par rojakov se je našlo, ki mislijo, da so "nekač več" in se je vpusal v milico. Tužna nam majaka! Rudarji so tem pokazali, da so tudi oni pripravljeni, prijeti za puško in iti v boj — ako kapitalizem tako hoče — proti bratom delavcem, proti bratom — slovenskim delavcem. Kje so vaša sreča, kje je vaš človeški ponos!!

Uboj Rudar! Vse produciraš, celo okolje življa, a v plačilo za tvoje dobro se ti pa takoj pojdi!

Kljub vsemu tlačenju, nasproti vsej temi postopanju kapitalistov, pinkertonev in drugih kompanijskih hlapcev, ki se nahajajo tudi med trgovci, rudarji vendar še niso obupali. Njihovo upanje, da čas bude prisel, ko bodo dejani, ki vse producirajo, rešejo verig mežne sužnosti, se ni znano.

Razbit misteriozni shod. — Spletkarje proti delavcem.

Eveleth, Minn., 9. jun. — Cenjeni mi list "Proletarec"! Sprejmi zojet nekoliko o mali razmej, med sklicateljem je bil namreč tudi naš "dušni pastir" — da se bode razpravljalo o neki novi maški, ki se vrši v Evelethu prihodnjem nedeljo; drugih par je pa vrlo sklicatelj, ki je rekel, da je dobro, da se zberemo in malo pretresamo neki članek v "Duluth News Tribune", kjer je naperen proti "Avstrijanom" in v prvi vrsti proti Črnogorec, o katerih se je baje govorilo, da jih že leženščina družba ne bode hotela več prevažati. Po otočitvi shoda se je tudi govorilo o tem in sklicatelj je namignil, da bi spisal proti članiku protestno rezolucijo. Toda vprašal ni pa nihče, kdo je dotočni članek spisal ali od kod izvira. V mnogih navzočilih so jih vseled tega poročil opravičen, da je tisti dopis le pretvezen za sklicanje shoda in da sklicatelj namerava nekaj družega.

Tega mnenja je bil tudi zapisnik na shodu. Minila ga je potrežljivost, in ker sklicateljstvo le ni hotelo s pravo baro glede shoda na dan, je ta vstal in povedal s par krepkimi, da shod, kakor se kaže, nima nobenih koristi za delavca. Čemu sleparijo delavce?

Prišlo je do burnih priorcev, toda namen je bil le dosežen: misteriozni shod je bil razbit. Sklicatelj ni imel časa, da bi razdelil svoje "želje", kajti ljudje so se razšli, predno so zvedeli, zakaj se šlo. Prav je tako.

Omeniti moram, da se je en teden prej t. j. 31. maja tudi vršil shod, za katerega se je pa živo agitiralo in nabijalo lepoč v vabil po uličnih voglih in okrog rudnikov. Vdeležja je pa bila kljub temu majhna. Uverjen pa sem, da ko bi se za ta shod agitiralo v "hiši božji", kakor se je za 7. t. m. bilo bi veliko več navzočih. Tako znajo se eni izrabljati ljudstvo.

Bodimo torej pozorni. Na vse mogoče načine se spletkari v nasprotnih taborih v koriščenju delodajalcev in v skodo organiziranim rudarjem. Rojaki ne poslušajte za peljevice! Ne poslušajte onih, ki vas izkorčajo že leta in leta. Čtajte "Proletarec" in poprime se idej, ki jih razširja ta prekoristni list.

Pozdrav vsem razredno zavednim rojakom.

Rudar

KDO SO SUROVINE?

Zadnji "Am. Slov." je prinesel iz pod peresa Ant. Sojaria, župnika v Chicagu pod imenom "Mision v Chicago" članek, v katerem pravi: "Pri nas v Chicago pomenuje ime socialisti toliko kot surovine." To svojo trditvijo pa vtemeljuje s tem, da je nekdo zaklical pri cerkevni vrati: fire (ognji) "ki so se vršile misijonske vaje v slovenski cerkvi v Chicagu, kar je prvočrno panično med vdeleženimi misijoni.

G. župnik Sojar si je privoščil socialistične, ktere ima posebno napotnico, kateri župnik je v obrazu: "Danes vam ne vem kdo je to zakrivil, se vsi socialisti surovine." To je smisel, g. Sojarsevga članka.

Proti takim notaktnostim, kakršno je zrnil g. župnik Sojar, se ne more družega zvršiti, kot da se jo obesi nižje, da jo lahko vsakdo ūta.

To bi grmelo v klerikalnih časnikih, če bi socialisti pogozili tako globoko dostojnost v blatu, da bi vse klerikate, ali dluhovnike priheli jasno v listu, da so surovine, ne da bi jih mogli dokazati kaj takega.

Pisava Sojarsevga članka dokazuje jasno kot beli dan, kje je iskati surovine: v socialistični ali v klerikalih.

Članek "Mision v Chicago" dokazuje, da so nekteri klerikalci padli že tako globoko, da bi bila beseda surovina za njem že časten naslov.

Kapitalistični umor slovenske delavke.

Prošlo soboto 13. junija se je v Chicagu pripetil slučaj, ki je menil, da prvi težkoščne vrste med ameriškimi Slovenci: krvavi kapitalistični moloch, ki neprestano kosti in žre, je zahteval ta dan za svojo žrtve — slovensko delavce. Ta žrtva je bila Marija Gril, soprona Math Grila s 640 W. 18. Place. Delal je pri McCormicku, ki ima značajne obsežne tovarne za izdelovanje poljedelskih strojev na zapadni strani Chicaga, in sicer v oddelku za pletenje vrv. V tem oddelku so upošljene z malimi izjemami same ženske. Po nesrečnem naključju je prisla Marija Gril omjenjeni dan prebiti v katerem kolikoli jeziku. Ker imamo z najnovješimi stroji bogato opremljeno tiskarno, v stanu smo pri naši naročeni dela izvrševati lino, hitro in po najnižjih cenah.

Razbit misteriozni shod. — Spletkarje proti delavcem.

Eveleth, Minn., 9. jun. — Cenjeni mi list "Proletarec"! Sprejmi zojet nekoliko o mali razmej, med sklicateljem je bil namig, da je zrnil "dušni pastir" — da se bode razpravljalo o neki novi maški, ki se vrši v Evelethu prihodnjem nedeljo; drugih par je pa vrlo sklicatelj, ki je rekel, da je dobro, da se zberemo in malo pretresamo neki članek v "Duluth News Tribune", kjer je naperen proti "Avstrijanom" in v prvi vrsti proti Črnogorec, o katerih se je baje govorilo, da jih že leženščina družba ne bode hotela več prevažati.

Marija Gril, rojena Kure, je bila doma iz Sviblja pri Črnogoru na Belokranjskem. V Chicagu je bivala daje časa in pred nekaj meseci se je omožila z Mathom Grilom, kjer je sedaj ostavlja. Počeb se je vrnil 15. junija.

Socializem je postal sila, s kero že računajo vse obstoječe kapitalistične države.

Frank Kvasnčka

Trgovina z železnino, raznini orodjami in pohištvo. Tovarjava peči.

643-645 W. 18th St.
Chicago, Ill.

"Radnička Straža"

je edini hravatski socialistični list v Ameriki. Izhaja vsako drugo sredo v stanu \$1.00 NA LETO. Naslov: "RADNIČKA STRAŽA", 115 FISK ST., CHICAGO, ILL. Pridorodite ta list bratom Hrvatom!

Delavstvo producira vse bogastvo; bogastvo torej pripada delavstvu.

Dolžnost vsakega socialističnega podprtih svoje časopisje. Agitirajte za "Proletarca". Pridobite mu nove naročnike.

M. A. Weisskopf, M. D.

Izkuljen zdravnik.

Uraduje od 8—11 predpoldne in od 6—9 zvečer.

885 So. Ashland Ave.

Tel. Canal 476 Chicago, Ill.

Hermankovi praški

so najboljše zdravilo za glavobol in neuralgijo.

Ustavijo bolečine v 15 minutah.

Cena 25 centov.

585 So. Centre Ave., Chicago, Ill.

Fino Opremljena Gostilna

z najboljimi pihačami kaker z Atlas in Pilzen pivom, vino in raznovrstnimi likeri, dalje s smodkami in prostim "lunehom".

Zastopstvo najboljih parobrodnih črt, prodaja parobrodnih listkov in pošiljanje denarja v staro domovino.

Postrežba točna in solidna.

Šola in cerkev.

Češki napisal za "Nar. Obzor" št. 17, 20 leta bivši duhovnik Lad. Kante; prev. Dr. I. F.

Podneval sem verouak na ljudskih in mesčanskih šolah. Ko sem prihajal kot duhovnik v šolo, obšlo me je vedno čustvo, kakor da bi prihajal v drugi, tuj svet. V sevařen svet. Šola — to je bilo nekaj popolnoma drugega kot cerkev. V cerkvi med vernim ljudstvom sem se počutil doma, kakor med svojimi; toda v šoli? V šoli je vel duh tujine. Med mlajšimi učencem, v prvem in drugem razredu, tam še ni bilo čutiti tega vtiša, tam je bilo še prijetno; toda dalje in višje, med starejšimi učencem je že bila tu tujina. Poslebo med dečki, dekllice so bile kot jagnjeta, ponizne in ubegljive. Toda jaz vsem in sem vedel že takrat, da ni bila šola sama na sebi — t. j. učenci — edini vzrok onesmu tesnemu čustvu: glavni vzrok je bil učitelj. Učitelj, ne kot posebna oseba N. N., marveč kot učitelj, niti v spolu ni bilo razlike; kakor v učitelju tako tudi v učitelji sem čutil sovražni živelj. Zakaj? Dvomim, da bi bil znal takrat na to vprašanje dobro in odkritosrčno odgovoriti. Stvar mi bi la jasna meni samemu: imel sem samo vse tujine in sovražnega sveta a nisem si ga znaš bližje razložiti.

Iz razgovorov z drugimi duhovniki sem spoznal, da so imeli mnogi izmed njih ravno isti vtiš: vse so videli v učiteljstvu sovražnega živelja. In v šolo se hodi večino-nara.

S tem nočem reči, da smo živeli mi duhovniki z učitelji vedno v slabih odnosajih. Mi smo si bili tudi zelo vlijudni. Ali ta vlijudnost je bila hladna, brez prisnosti, prisiljena — zavetje v silu, da ne bi medsebojna nezaupljivost in tajna sovražnost očitno izbruhnila. Pravim: medsebojna nezaupljivost, ker sem gotov, da so ravno tako kakor mi duhovniki v učiteljih, tudi oni čutili v nas sevařen živelj.

Bile so tudi izjemne, čeravno redke. Bili so učitelji, ki so bili pa duhovnikom več kot vlijudni, ki so se jim celo prilivali. Po-

znali sem med njimi stare, ki so takorekoč poljubili roke nadanim kaplanom. Delali so vse, kar so

videli duhovniku že na očeh, da prizadevali so si izpolniti njegovu željo, saj je predmet bila izrečena, in pridobili si njegovo hvaljenost in nakljenjenost. Celo neprerljivo je bilo: spominjam se vsaj, kako mi je bilo mučeno, ko je solski vodja našlašč, da bi se priklopil meni in po meni dekanu — člana okrajnega šolskega sveta, v svoji načrtočnosti ostro prigovarjal podrejenemu učitelju, sedanjemu agrarnemu poslancu H., zakaj ne vstopi v društvo katoliških učiteljev. K učiteljem te vrste so duhovniki sicer uljudni, toda niti oni preveč ne zanjočajo, ali jih v sreču prezirajo, ker pač značaj nekaterih teh učiteljev ne more vzbujati simpatije, ali pa — in to večinoma — imajo sončite z njimi: kajti to so navadno obogatljive, abo učitelji, ubogi pedagogi, včasih tudi prav malo vestni pedagogi. Nekaj sem pa že tistikrat napotio razmernje med duhovniki in takimi učitelji, kateri so bili zelo dobrni in zelo vestni pedagogi. Zakaj? Tega nisem vedel, bolje rečeno, nisem si upal razmišljati o tem.

Ali ko sem se glonje zamislil v stvar — bilo je to še le v petem letu moje duhovske službe, razumem sem, da je in se začudil ker je nisem že davno umel. Rešitev tega vprašanja je bila lahka in sicer:

Zakaj sem jaz — duhovnik, kaže — hodi v šoli? Da bi nabolj krščanski manik. V praksi je poinejšala ta nalogata, da bi hodi v šoli, da bi nabolj otroke prepovedovali zgodbe iz svetega pisma, da bi navadil otroke na pamet povečati odgovorce v katekizmu; da bi jih do tege pripravil, da bi verovali, misili in čuti to, kar jim cerkev po meni in drugih duhovnikov ukazuje verovati, misli in čuti: da bi jih pripravil za tege, da bi delali to, kar jim zopet cerkev po meni in drugih duhovnikov ukazuje delati: ta in ta čas hodi v cerkev, obnavlja se tam tako in tako, ne jesti ob petkih mesecih itd.

Zakaj je bila v šoli učitelj? Da bi nabolj otroke čitali pisat... Nad tem se nisem spotikal — in še bi učitelj samo to nabolj težko da bi videl v učitelju to, kam sem v resniči v njem videl... K sreči ali nesreči ni bil učitelj v šoli samo za to, da bi nabolj otroke čitali, pi-

sati in računati, njegova naloga je bila tudi učiti otroke opazovati, misli in uporabljati lasten razum. In baš v tem delovanju učitelja je velika nevarnost za stališče duhovnika v šoli: učiteljevo delo uničuje ves trud duhovnika.

Namesto mnogo besedi, naj sluši izgled. V četrtem razredu se je ohrnil name desetletni deček s teme vprašanjem: "Gospod kazplan, kakši bi pa to bilo, ako bi posušti recimo jaz prišel v nebesa in moja mamica v pekel? Jaz ne bi mogel veseliti v nebesih, zato ker bi mi bilo mamice žal in bi se mi tožilo po njej." In če bi bilo narobe, tedaj ne bi zopet mamica mogla imeti tako velikega veselja v nebesih... "Ali razumeš, kakša nevarnost je za duhovnika, kakor bi prihajal v drugi, tuj svet. V sevařen svet. Šola — to je bilo nekaj popolnoma drugega kot cerkev. V cerkvi med vernim ljudstvom sem se počutil doma, kakor med svojimi; toda v šoli? V šoli je vel duh tujine. Med mlajšimi učenci, v prvem in drugem razredu, tam še ni bilo čutiti tega vtiša, tam je bilo še prijetno; toda dalje in višje, med starejšimi učenci je že bila tu tujina. Poslebo med dečki, dekllice so bile kot jagnjeta, ponizne in ubegljive. Toda jaz vsem in sem vedel že takrat, da ni bila šola sama na sebi — t. j. učenci — edini vzrok onesmu tesnemu čustvu: glavni vzrok je bil učitelj. Učitelj, ne kot posebna oseba N. N., marveč kot učitelj, niti v spolu ni bilo razlike; kakor v učitelju tako tudi v učitelji sem čutil sovražni živelj. Zakaj? Dvomim, da bi bil znal takrat na to vprašanje dobro in odkritosrčno odgovoriti. Stvar mi bi la jasna meni samemu: imel sem samo vse tujine in sovražnega sveta a nisem si ga znaš bližje razložiti.

Iz razgovorov z drugimi duhovniki sem spoznal, da so imeli mnogi izmed njih ravno isti vtiš: vse so videli v učiteljstvu sovražnega živelja. In v šolo se hodi večino-nara.

S tem nočem reči, da smo živeli mi duhovniki z učitelji vedno v slabih odnosajih. Mi smo si bili tudi zelo vlijudni. Ali ta vlijudnost je bila hladna, brez prisnosti, prisiljena — zavetje v silu, da ne bi medsebojna nezaupljivost in tajna sovražnost očitno izbruhnila. Pravim: medsebojna nezaupljivost, ker sem gotov, da so ravno tako kakor mi duhovniki v učiteljih, tudi oni čutili v nas sevařen živelj.

Bile so tudi izjemne, čeravno redke. Bili so učitelji, ki so bili pa duhovnikom več kot vlijudni, ki so se jim celo prilivali. Po-

znali sem med njimi stare, ki so takorekoč poljubili roke nadanim kaplanom. Delali so vse, kar so

videli duhovniku že na očeh, da prizadevali so si izpolniti njegovu željo, saj je predmet bila izrečena, in pridobili si njegovo hvaljenost in nakljenjenost. Celo neprerljivo je bilo: spominjam se vsaj, kako mi je bilo mučeno, ko je solski vodja našlašč, da bi se priklopil meni in po meni dekanu — člana okrajnega šolskega sveta, v svoji načrtočnosti ostro prigovarjal podrejenemu učitelju, sedanjemu agrarnemu poslancu H., zakaj ne vstopi v društvo katoliških učiteljev. K učiteljem te vrste so duhovniki sicer uljudni, toda niti oni preveč ne zanjočajo, ali jih v sreču prezirajo, ker pač značaj nekaterih teh učiteljev ne more vzbujati simpatije, ali pa — in to večinoma — imajo sončite z njimi: kajti to so navadno obogatljive, abo učitelji, ubogi pedagogi, včasih tudi prav malo vestni pedagogi. Nekaj sem pa že tistikrat napotio razmernje med duhovniki in takimi učitelji, kateri so bili zelo dobrni in zelo vestni pedagogi. Zakaj? Tega nisem vedel, bolje rečeno, nisem si upal razmišljati o tem.

(Dalje prih.)

STAVKE.

V zadnjem času opazilam, kako se upirajo stavke kar zaporedoma ena za drugo. Sledi se prav tako kakor upnik pred hanéno blagajno, kadar preti kaka flanagančka.

Delavljalec in kapitalisti sploh se pa niso že vedno niti nanci, tukaj kakor ki se ne bilo niti posamezna zgodilo ostajajo še nadije v tem svojega pumosa in nadočju in najmanjšo voljo proučevati vstopne takih gospodarskih spredelov med delci in kapitali-

ji. Pri vsaki stavki je nih prvo delati blatiti osebi, ki vedijo stavko, in delati v vsem silami in sredstvi, da bi vzeljali med stavkovodnimi negotovimi. Tudi skrivajo, da razglasijo vstopnje v širokih, ki jih želijo vključiti v skupino.

Le tega je razvodno, kako ek-

čno je stavko, kajvej, vseha-

no v razviti industriji in

strossre inteligenciji. Kaj je

industrija razvita, tukaj je

delavljalec lahko vstavljan v

stavki in koliko sklope vstopi v

stavko in koliko potrebuje

za tukaj vstopiti.

Najbolj se pa je že delavljalec,

če stopijo delavljalec v stavko v tre-

metru, ko jih omišljajo potrebov-

je. Mi bi radi povestili, da je

vse to popolnoma natančno.

Kadar ima delavljalec male de-

le, tukaj odloči delavljalec kar čez

osebni in se prav nabolj ne zmeni, da

bodo imeli drugi dan, kaj jesti in

kako bodo preživeli svoje dr-

življenje in opaža se, da tvorijo

stavke matično delavljalec.

V letih teh svetih in resnih prin-

icipij se moralne vrsti stavke,

nestrečne ne morejo danes prepre-

čiti delavljalec in jih natočijo delavljalec.

satni za izdajalec svojih koristi vse one, ki v imenu svobode dela kršijo solidarnost stavkujočih.

Stavka je boj, vsled česar se jo mora vedeti z ono trezno in mrzlo takatiko, s katero se vodi druge boje. V takih trenotkih mora izginiti vsako samoljubje in užaljenje ponosa.

Stavka je nad vse in v prvi vrsti obrt, katero je treba znati vedeti. Danes je stavka še edino sredstvo, potom katerega zamore priti delavljstvo do zboljšanja svojega položaja in potom katero je zapolnilo zavojno.

Nekega dne je eden iz med teh treh nadzornikov, zdravnik po poklicu, zapazil, da so položaji biki, ktere je zaplenil državni nadzornik zavojno tuberkulozo in ki so bili že polni mrljškega strupca.

Nekega dne je eden iz med teh treh nadzornikov, zdravnik po poklicu, zapazil, da so položaji biki, ktere je zaplenil državni nadzornik zavojno tuberkulozo in ki so bili že polni mrljškega strupca.

Nekega dne je eden iz med teh treh nadzornikov, zdravnik po poklicu, zapazil, da so položaji biki, ktere je zaplenil državni nadzornik zavojno tuberkulozo in ki so bili že polni mrljškega strupca.

Nekega dne je eden iz med teh treh nadzornikov, zdravnik po poklicu, zapazil, da so položaji biki, ktere je zaplenil državni nadzornik zavojno tuberkulozo in ki so bili že polni mrljškega strupca.

Nekega dne je eden iz med teh treh nadzornikov, zdravnik po poklicu, zapazil, da so položaji biki, ktere je zaplenil državni nadzornik zavojno tuberkulozo in ki so bili že polni mrljškega strupca.

Nekega dne je eden iz med teh treh nadzornikov, zdravnik po poklicu, zapazil, da so položaji biki, ktere je zaplenil državni nadzornik zavojno tuberkulozo in ki so bili že polni mrljškega strupca.

Nekega dne je eden iz med teh treh nadzornikov, zdravnik po poklicu, zapazil, da so položaji biki, ktere je zaplenil državni nadzornik zavojno tuberkulozo in ki so bili že polni mrljškega strupca.

Nekega dne je eden iz med teh treh nadzornikov, zdravnik po poklicu, zapazil, da so položaji biki, ktere je zaplenil državni nadzornik zavojno tuberkulozo in ki so bili že polni mrljškega strupca.

Nekega dne je eden iz med teh treh nadzornikov, zdravnik po poklicu, zapazil, da so položaji biki, ktere je zaplenil državni nadzornik zavojno tuberkulozo in ki so bili že polni mrljškega strupca.

Nekega dne je eden iz med teh treh nadzornikov, zdravnik po poklicu, zapazil, da so položaji biki, ktere je zaplenil državni nadzornik zavojno tuberkulozo in ki so bili že polni mrljškega strupca.

Nekega dne je eden iz med teh treh nadzornikov, zdravnik po poklicu, zapazil, da so položaji biki, ktere je zaplenil državni nadzornik zavojno tuberkulozo in ki so bili že polni mrljškega strupca.

Nekega dne je eden iz med teh treh nadzornikov, zdravnik po poklicu, zapazil, da so položaji biki, ktere je zaplenil državni nadzornik zavojno tuberkulozo in ki so bili že polni mrljškega strupca.

Nekega dne je eden iz med teh treh nadzornikov, zdravnik po poklicu, zapazil, da so položaji biki, ktere je zaplenil državni nadzornik zavojno tuberkulozo in ki so bili že polni mrljškega strupca.

Nekega dne je eden iz med teh treh nadzornikov, zdravnik po poklicu, zapazil, da so položaji biki, ktere je zaplenil državni nadzornik zavojno tuberkulozo in ki so bili že polni mrljškega strupca.

Nekega dne je eden iz med teh treh nadzornikov, zdravnik po poklicu, zapazil, da so položaji biki, ktere je zaplenil državni nadzornik zavojno tuberkulozo in ki so bili že polni mrljškega strupca.

Nekega dne je eden iz med teh treh nadzornikov, zdravnik po poklicu, zapazil, da so položaji biki, ktere je zaplenil državni nadzornik zavojno tuberkulozo in ki so bili že polni mrljškega strupca.

Nekega dne je eden iz med teh treh nadzornikov, zdravnik po poklicu, zapazil, da so položaji biki, ktere je zaplenil državni nadzornik zavojno tuberkulozo in ki so bili že polni mrljškega strupca.

Nekega dne je eden iz med teh treh nadzornikov, zdravnik po poklicu, zapazil, da so položaji biki, ktere je zaplenil državni nadzornik zavojno tuberkulozo in ki so bili že polni mrljškega strupca.

Nekega dne je eden iz med teh treh nadzornikov, zdravnik po poklicu, zapazil, da so položaji biki, ktere je zaplenil državni nadzornik zavojno tuberkulozo in ki so bili že polni mrljškega strupca.

Nekega dne je eden iz med teh treh nadzornikov, zdravnik po poklicu, zapazil, da so položaji biki, ktere je zaplenil državni nadzornik zavojno tuberkulozo in ki so bili že polni mrljškega strupca.